

РЕШЕНИЕ

№ 293

гр. ХАСКОВО, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА

Членове: ЖУЛИЕТА КР. СЕРАФИМОВА-
Д.А
ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря С. Г. Д.
като разгледа докладваното от ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА Въззивно гражданско дело № 20225600500412 по описа за 2022 година

Производството е по чл.258 и сл. от ГПК образувано по жалба, подадена от адв. В. К., особен представител на М. Д. С. от гр. ***.

С Решение № 260015 от 27.04.2022 г., постановено по гр.д. № 345/2021 г., РС Д.град е признал за установено по отношение на М. Д. С. от гр. ***, че дължи на „БДЖ- Товарни превози“ ЕООД гр. София сумата от 412,72 лв. – главница, представляваща неплатени наеми и обезщетение за ползване на недвижим имот, находящ се в гр. *** и лихва за забава в размер на 39,56 лв. за периода от 01.12.2018 г. до 28.09.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 29.09.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед № 55/30.09.2020 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 1116/2020 г. по описа на РС Д.град.

Съдът е осъдил М. Д. С. да заплати на „БДЖ- Товарни превози“ ЕООД гр. София сумата от 823 лв. направени по делото разноски и сумата от 76,68 лв. – разноски по ч.гр.д. № 1116/2020 г. по описа на РС Д.град.

Недоволна от постановеното решение адв. В.К., особен представител на ответника М. Д. С., обжалва в срок. Твърди,че постановеното от първоинстанционния съд решение е неправилно и моли то да бъде отменено и постановено ново по същество на спора, с което да бъдат отхвърлени предявените иски. Жалбата е бланкетна и не са изложени доводи в

какво се състои порочността на решението.

В срок е постъпил писмен отговор от юрк.Р., пълномощник на въззиваемия, с който оспорва подадената въззивна жалба. Счита, че постановеното от първоинстанционния съд решение е правилно и моли то да бъде потвърдено. Моли да бъдат присъдени направените по делото, пред въззивната инстанция разноски.

В съдебно заседание въззивникът не се явява. С писмено становище вх. № 6984 от 28.09.2022 г. адв. К. поддържа подадената въззивна жалба. Твърди, че неправилно съдът в исковото производство е прецизирал коя от заявените суми касае неплатен наем и коя – обезщетение за ползване, след като в заповедното производство тази сума била посочена като едно цяло. Твърди още, че договорът за наем не е прекратен, поради което и не е налице основание за претендиране на посочените суми. Моли да бъде отменено постановеното от РС Д.град решение и отхвърлени предявените искове. Моли да бъде разпоредено плащане на възнаграждение за особен представител за въззивната инстанция.

В съдебно заседание въззиваемият не изпраща представител. С писмена молба вх. № 6976/28.09.2022 г., подадена от юрк.Р. оспорва подадената въззивна жалба. Моли съда да потвърди обжалваното решение и да присъди направените по делото, пред въззивната инстанция разноски.

Хасковският окръжен съд като провери основателността на оплакванията във въззивната жалба и при съобразяване с разпоредбата на чл.269 от ГПК, констатира следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима. Преценена по същество е неоснователна. Постановеното от първоинстанционния съд решение е правилно и следва да бъде потвърдено. С оглед изхода на спора въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия сумата от 400 лв. направени по делото, пред въззивната инстанция разноски - 200 лв. платено възнаграждение на особен представител – платежно нареждане от 13.06.2022 г. и 200 лв. юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78 ал.8 от ГПК, вр. чл.37 от ЗПрП вр. чл.25 ал.1 от Наредба за заплащане на правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Районен съд Д.град е сезиран с иск с правно основание чл.422 ал.1 от ГПК, предявен от „БДЖ Товарни превози“ ЕООД гр. София против М. Д. С. от гр. ***, да бъде прието за установено, че дължи на „БДЖ- Товарни превози“ ЕООД гр. София сумата от 412,72 лв. – главница, представляваща неплатени наеми и обезщетение за ползване на недвижим имот, находящ се в гр. *** и лихва за забава в размер на 39,56 лв. за периода от 01.12.2018 г. до 28.09.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 29.09.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед № 55/30.09.2020 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 1116/2020 г. по описа на РС Д.град.

При разглеждането на спора първоинстанционният съд е събрал всички съотносими към спора и сочени от страните доказателства. Въз основа на тях е достигнал до правилния и законосъобразен извод, че предявеният иск е основателен и доказан, поради което го е

уважил изцяло. Съдът е обсъдил всички доводи и възражения на страните. Изложените от първоинстанционният съд мотиви на основание чл.272 от ГПК се споделят от настоящата инстанция. Пред въззивния съд не се представиха нови доказателства, които да обосновават изводи, различни от направените от решаващия съд

Наведените във въззивната жалба, и по конкретно в писменото становище, оплаквания досежно необосноваността на постановеният съдебен акт са неоснователни. Както вече се посочи, решаващият съд е отговорил обосновано на направените възражения, след задълбочена преценка на събраните доказателства. Неоснователно е наведеното възражение, че неправилно, в исковото производство ищецът разграничил претендираната сума като такава произтичаща от неплатен наем и от обезщетение за ползване, каквото разграничение нямало в подаденото заявление до РС Д.град. Изрично в подаденото до РС Заявление вх. № 260700/29.09.2020 г. са изброени всички фактури, издадени от дружеството ищец и е посочено, че сумите са дължими за неплатени наеми и за обезщетение за неправомерно ползване на недвижим имот, находящ се в гр. ***.

Неоснователно е и направеното възражение, че сумите са недължими, т.като наемният договор не е прекратен. Този довод е относим към претенцията, в частта, в която се претендира заплащане на обезщетение за неправомерно ползване на недвижим имот, находящ се в гр. ***, т.като при наличие на валидно наемно правоотношение наемателят дължи заплащането на наемната вноска. Правилно решаващият съд е приел, че независимо от това, че предизвестие за прекратяване на договора да не е връчено лично на ответника М. С., то следва да се счита, че е породило своето действие, т.като ищецът е направил всичко възможно, за да връчи предизвестие на известните му адреси. На 29.11.2019 г. специално назначена комисия от ищцовото дружество е посетила адреса, на който отново не е намерила ответника, за да предаде ключа от жилището и осигури достъп до него. Залепено е било уведомление на вратата и посочен телефонен номер, на който С. да се обади. Ответникът не е реагирал и не е предал ключа от ведомственото жилище и не е осигурил достъп до него, в нарушение на чл.7 ал.2 от сключения между страните договор. Ето защо следва да се приеме, че договорът за наем е надлежно прекратен и след прекратяването на му, собственикът, ищец в производството, е бил лишен от ползването на имота, поради което наемателят, ответник, дължи обезщетение за периода от м. декември 2019 г. до м. септември 2020 г., вкл.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260015 от 27.04.2022 г. на РС Д.град, постановено по гр.д. № 345 по описа на съда за 2021 г.

ОСЪЖДА М. Д. С. от гр. ***, ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на „БДЖ – Товарни превози“ ЕООД, ЕИК 175403856, гр. София, ул. „Иван Вазов“ № 3 сумата от 400 лв. – направени по делото, пред въззивната инстанция разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____